

823 Zdráv buď, strážce

transpozice 4

1. Zdráv buď, stráž - ce Je - zu Kris - ta, jímž nám dá - na

spá - sa jis - tá. Sva - tý Jo - sef bu - diž ctěn!

Bůh sám dal mu pod o - chranu, Je - ží - še a sva - tou Pannu,

bu - diž od nás ve - le - ben. bu - diž od nás ve - le - ben.

2. Jaká radost ušlechtilá
ve tvé čisté duši byla,
když jsi Krista v náruč bral;
z jeho milé dětské tváře
božské lásky plála záře,
[: měníc v radost každý žal. :]

3. Ty jsi choval Pána světů,
nejkrásnější ze všech květů,
o něj v lásce pečoval;
jako strážce Krista bdělý
věnovals mu život celý,
[: v jeho službu vše jsi dal. :]

4. Na tvých rukou často dlíval,
na tebe se vděčně díval
v těle lidském věčný Bůh;
jakým štěstím duše celá
v chvíli té se rozechvěla,
[: ó, jak plesal zbožný duch! :]

5. Ty jsi hoden cti a chvály,
po veškeré světa dále
jméno tvoje svaté zní;
ó jak skvíš se krásou ctností,
zdoben slávou, důstojností,
[: před níž ráj se uklání! :]

6. Prosby své ti přednášíme,
Boha věčně velebíme,
že tě smíme zbožně ctít;
tebe v každém našem kříži,
v starostech a v každé tíži
[: za ochránce svého mít. :]

2. Ja - ká ra - dost u - šlech - ti - lá ve tvé čis - té

du - ši by - la, když jsi Kris - ta v ná - ruč bral;

z je - ho mi - lé dět - ské tvá - ře bož - ské lás - ky plá - la zá - ře,

mě - níc v ra - dost kaž - dý žal. mě - níc v ra - dost kaž - dý žal.

3. Ty jsi cho - val Pá - na svě - tů, nej - krás - něj - ší

ze všech kvě - tů, o něj v lás - ce pe - čo - val;

ja - ko stráž - ce Kris - ta bdě - lý vě - no - vals mu ži - vot ce - lý,

v je - ho služ - bu vše jsi dal. v je - ho služ - bu vše jsi dal.

4. Na tvých ru - kou čas-to dlí - val, na te - be se

vděč-ně dí - val v tě - le lid - ském věč - ný Bůh;

ja - kým štěs - tím du - še ce-lá v chví - li té se ro - zechvě-la,

ó, jak ple - sal zbož - ný duch! ó, jak ple - sal zbož - ný duch!

5. Ty jsi ho - den cti a chvá - ly, po veš - ke - ré

svě - ta dá - li jmé - no tvo - je sva - té zní;

ó jak skvíš se krá - sou ctností, zdo - ben slá - vou, dů - stojnos - tí,

před níž ráj se u - klá - ní! před níž ráj se u - klá - ní!

6. Pros - by své ti pře-dná - ší - me, Bo - ha věč - ně

ve - le - bí - me, že tě smí - me zbož - ně ctít;

te - be v kaž - děm na - šem kří - ži, v sta - ros - tech a v kaž - dé tí - ži

za o - chrán - ce své - ho mít. za o - chrán - ce své - ho mít.